

הן עם לבדד ישכון כשעם ישראל ביחוד עם הבינה
וּבְגִין כֶּךָ, בְּמַתִּיבְתָּא דְרִקִּיעָא וּמַגְבָּעוֹת שְׁלִים בָּאוֹת
ו' ולכן בישיבה שברקיע תיבת ומגבעות מלא בו', על תִּרִין סְטָרִין
אֵלִין לרמוז על שני צדדים אלו גבעה עליונה וגבעה התחתונה (פתיב). **אֲבָל**
בְּמַתִּיבְתָּא עֲלָאָה, חָסֵר, בְּלֹא ו' אבל בישיבה העליונה מגבעות חסר
ו', לְאַחֲזָאָה מְלָה דְלִית בָּהּ קוּשִׁיא וְסַפֵּק להורות שמדובר על
 הבינה שאין בה קושיה וספק כי כל הספיקות באמונה הם התעוררות הקלי' ובבינה אין
 אחיזת הקליפות כלל כמו שכתוב **הֵן עָם לְבָדָד יִשְׁכּוּן, בְּיַחְזִידָא, בְּלֹא**
עֲרֻבּוּבִיא אֲחֵרָא שעם ישראל הם ביחוד עם הבינה ואין שם ערבוביא של הס"א
 ואין שום קליפות ולכן אין ספיקות.

בפסוק שמע ישראל ה' אלוֹקֵינוּ ה' אחד ה' אבא אלוֹקֵינוּ אִמָּא ה' דעת המייחדים
כָּל יַחְזִידָא שְׁלִים, הָכָא אִיהוּ [קנב] כל יחוד שלם של או"א כך הוא.
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה שבפסוק שמע ישראל והם חכמה בינה ודעת
 המייחדים. **יְהוָה רָזָא דִּילִיָּהּ, מֵרָאשׁ צוּרִים אִיהוּ** כי הסוד שלהם
 הוא בחינת מראש צורים שהוא אבא כי הוא ראש על בינה ומלכות הנקראים כל אחד מהם
 צור, **וְאַתִּי יַיְחֵד בְּרִישָׁא בְּגוֹעָא** ואבא מתייחד בתחילה באימא שהיא בחינת
 גזע ישי **וְשִׁבִילָא** והשביל הוא הדעת המייחדם ונקראת שביל לפי שיוורד הארתה
 ליסוד דאבא הנקרא שביל ומלוּבש בדעת דז"א. **יְהוָה: דָּא רִישָׁא עֲלָאָה,**

— אור הרשב"י —

[קנב] ענין זה אינו מובן על מתכונתו מפני שחסר תחילתו. רמ"ק.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אִוִּירָא דְסִלְקָא ואם כן נמצא כי תיבת הוי"ה הראשונה היא אבא היונק מחסד דעתיק המלוּבש באוּירא דכּיא שהוא בגולגלתא דאריך. **אֱלֹהֵינוּ: דָּא גִזְעָא, דְּאַתְמָר** תיבת אלהינו היא אימא שהיא בחינת גזע כיון שממנה יצא משיח בן דוד ונאמר בה (ישעיה יא) **גִּזְעַי יְהוָה: דָּא שְׂבִילָא דְלִתְתָּא**. ותיבת ה' האחרונה שבפסוק שמע ישראל היא כנגד שביל התחתון שהוא דעת העליון המיוחד לאו"א **וְעַל רוּזָא דָּא אֲתִיחַד בֵּיהּ כְּדָקָא יָאוּת** ועל סוד שמות אלו שבפסוק שמע ישראל מתייחד אבא ואימא כראוי. **וּבְגִין דְּאַתְמַתַּח בֵּיהּ שְׂבִילָא אֶצְטְרִיךְ** לפי שמתפשט ביניהם הדעת ומייחדם וכך צריך (כאן חסר). **רוּזָא דְּאַתְנָזֹר בְּתִרֵי מְתִיבְתִּי** [קנג] זהו סוד שנגזר בשתי הישיבות ישיבה עליונה של הקב"ה וישיבה התחתונה של מט"ט ביצירה.

אור הרשב"י

שבילא, כנודע שהדעת מתפשט בכל הו"ק והוא נשמת כל הו"ק, והדעת כלול מחו"ג, מפני זה הוצרך סוד אלו המוחין דו"א להתפרש ולגזורם בשני ישיבות כנז"ל, שהם מתיבתא עילאה שאמרו שנבעת חסר ו', וכן ג"כ במתיבתא דרקיעא שאמרו שם שנבעות מלא בוא"ו כנז"ל, שזה מדבר בסוד מוחין דו"א הנמשכים לו מבינה הנקראת גבעה כנז"ל, וז"ש ובגין דאתמתח ביה שבילא פירוש ביה בז"א, מפני זה שנמתח ומתפשט בו זה השבילא שהוא הדעת, והוא כלול משנים שהם חו"ג, מפני זה הוצרך זה הסוד של המוחין שלו ליאמר בשני ישיבות כנז"ל כנגד הדעת המתפשט בו, שהוא ג"כ כלול

[קנג] לפי גירסה זו המאמר חסר אבל ראיתי שמהר"י מארנ"י זיע"א גרס הכי: "ועל רזא דא אתיחד ביה כדקא יאות, ובגין דאתמתח ביה שבילא, איצטריך רזא דאתנזר בתרי מתיבתי".

ובביאורו אמת ליעקב ביאר דמ"ש ועל רזא דא אתיחד ביחודא כדקא יאות פירושו דמפני שמקבל ז"א סוד אלו המוחין הנז' הנקראים רזא, מפני זה מתייחדים כל ספירותיו ביחודא שלם, וז"ש ועל רזא דא וגו' פירוש ועל סוד אלו המוחין שמקבל וגו'.

ומ"ש ובגין דאתמתח ביה שבילא אצטריך רזא דאתנזר בתרי מתיבתי, פירושו ומפני שמתפשט ונמתח בו סוד הדעת הנקרא

אשריך רשב"י שזכית לסודות עליונים

זָכָאָה חוֹלָקְךָ רַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּזָכִית לְמַלְיָן עֲלֵאִין

דְּמֵאֲרִיד, וּמֵאֲרֵךְ אֶתְרֵעִי בָךְ אשריך רבי שמעון שזכית

לסודות עליונים של אדונך הקב"ה והקב"ה שמח ורוצה בך ובחר למסור לך סודותיו.

התפשטות המוחין הנמשכים בתיבת אחד הם התפשטות כל הו"ק דגדלות

דאמא

כִּמְה שִׁיעוּרָא דְּמִתִּיחוֹן דְּשִׁבִּילָא דָא כמה הוא שיעור התפשטות

שביל הדעת **בְּשִׁיעוּרָא עֲלֵאָה דְּרִישָׁא** (דף ר"ד ע"א) **וְגִזְעָא**

וְשִׁבִּילָא, הוא בשיעור החב"ד שהם הראש חכמה והגזע בינה והשביל דעת

וְאֶתְלַבְּשֵׁן בְּמִתִּיחוֹן דָּא והם מתלבשים בהתפשטות זו כפי הצורך ליחוד או"א

במילת אחד שבק"ש. (נ"א ועל דא מתיחו דאחד, שיעורא דשית סטריין. וכלא אתיחד בהאי

אֶת ד' אח ד'), **וְעַל דָּא מִתִּיחוֹן דָּא** (נ"א ה') **שִׁיעוּרָא דְּשִׁית**

סְטִרִין ולכן התפשטות המוחין הנמשכים בתיבת אחד הם התפשטות כל הו"ק והיינו ו"ק

דגדלות דאימא הנכנסים בתיבת אחד שבק"ש. **וְכֻלָּא אֶתְיַחַד בְּהַאי אֶת**

והכל מתייחד באות ד' דאחד כי אז גם נמשכות הארות למלכות הנקראת ד' דאחד (נ"א אח)

וּבְגִין כָּךְ, לְבָרְדִּי שְׁכּוֹן כְּדָקָא יֵאוּת ולכן אח"כ זו"ן יושבים לבדד

ביחוד אחד כראוי.

אור הרשב"י

משנים, מתיבתא עילאה כנגד החסדים, אצטריך רזא דאתגזר בתרי מתיבתי עב"ד.
ומתיבתא דרקיעא כנגד הגבורות, וז"ש

הלימוד היומו

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לעם ישראל יש כתב ולשון אבל בגוים אין את חשיבות הסוד הזה

וּבַגּוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב, יִשְׂרָאֵל אֵיךְ לֹזֵן כְּתָב וְלִשׁוֹן וּבְכָל אֶת, יִכְלִין לְאַסְתַּכְּלָא בְּדִיוֹקְנָא וְצִיּוֹרָא כְּדָקָא

יְאֻת. לעם ישראל יש כתב ולשון שבכל אות יכולים לראות רמז לספירות העליונות

בדיוקן וצורת האות. **אָבֵל בַּגּוֹיִם עֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמִזְלֹת, לֹא**

יִתְחַשֵּׁב. רָזָא דְנָא, אבל בגוים אין את חשיבות הסוד הזה **בְּגִין דְּלִית**

לֹזֵן כְּתָב וְלִשׁוֹן, וְלִית לֹזֵן לְאַסְתַּכְּלָא וּלְמַנְדַּע כְּלוּם לפי

שאינ להם כתב ולשון ואין להם כלום מה להסתכל וללמוד מלשונם וצורת האותיות שהם

כותבים, **דִּקְהָא** (ירמיה י) **הָבֵל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים** כיון שהם הבל

אין לשונם וכתב שלהם ממקור עליון אלא רק הסכמת כל אומה ואומה שצורה זו תהיה אות

פלונית ותיבה זו תהיה סימן שכוונתם על חפץ פלוני וכיו"ב (כמבואר בר"ן נדרים ב.). **וְלֹא**

יִתְחַשֵּׁב רָזָא דְנָא בְּמַחֲשָׁבָה וּבְאַסְתַּכְּלוּתָא דְּלַהֲזֵן ואין

להם את חשיבות הסוד הזה במחשבה והתבוננות שלהם, **הַזֵּאִיל וְלִית לֹזֵן**

כְּתָב כי אין להם כתב ממקור עליון. **זְכַּאֲיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל.** אשריהם

ישראל [קנד].

אור הרשב"י

באמצע, והסיתום שבשני הצדדים מורה על אורות המאירים בהעלם ואילו הקו המתפשט באמצע מורה האורות המתפשטים ומתגלים. ויש אותיות שיהיה בהן סתום בצד ימין והתפשטות בשמאל או להיפך, וכל זה יורה על הפעולה הנמשכת מהספירה שאליה

[קנד] כי האותיות הקדושות של התורה כולן מכוונות כנגד האורות העליונים וכל ענין סדריהן הוא תלוי ונמשך מסוד הסדר דין ורחמים, ימין ושמאל ואמצע, והן מתחברות בהרכבות שונות, וכגון אות אלף יש בה שתי יודין סתומות בימין ובשמאל וקו מתפשט

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000